

dels de Ændringsforslag, som Udvalget har tiltraadt, dels de Forslag, der staar et Mindretal bagved, og endelig de sidstnævnte to, der har et Flertal bag sig.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 12, 17, 19, 21, 23, 24, 26, 30, 31, 33, 37, 39, 41—45, alle under Statsbanerne, og Nr. 76 og 79 under Post- og Telegrafvæsenet. Disse Ændringsforslag tilsigter alle Afskedigelse af Personale, dels fast ansat og dels ikke fast ansat, blandt de ikke fast ansatte mange, der i en Aarrække, op imod en Snes Aar eller mere, har arbejdet i Statsbanernes Tjeneste. Efter de foreliggende Oplysninger drejer det sig om Afskedigelse af mellem 1 800 og 1 900 Personer. Under Post- og Telegrafvæsenet er det oplyst af Ministeren, at der tænkes afskediget 120 Kontorister. For Statsbanernes Vedkommende har Ministeren i Fredags meddelt i Finansudvalget, at han endnu ikke kan oplyse, hvor mange fast ansatte det drejer sig om, men kun kan udtale, at det drejer sig om en 1 700—1 800 Mand, faste og ikke faste, fortrinsvis ikke fast ansatte.

Vi er, saaledes som vi før har udtalt her i Salen, principielt imod Afskedigelse af fast Personale og mener, at en Reduktion af det faste Personale kun bør ske ved Tjenesteledighed. Vi mener, at Begrebet fast Tjenestemand ikke maa forlygtiges i den Grad, at pligtopfyldende Tjenestemænd sættes ud af deres Stillinger, naar Staten ved deres Ansættelse har betegnet disse Stillinger som faste. Det hedder jo udtrykkeligt i § 1 i Loven om Statens Tjenestemænd, hvor Begrebet Tjenestemand er defineret: „Som Stats-Tjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste.“ Vi mener, at det er Statens Sag at sørge for, at den aldrig ansætter flere Tjenestemænd, end at den vedvarende kan finde Anvendelse for dem, og *har* Staten gjort det, maa den finde sig i først ved Tjenesteledighed at kunne berigtige sine fejlagtige Dispositioner. I dette Tilfælde kan der endda for Statsbanernes Vedkommende ikke siges, at Afskedigelserne sker, fordi der er ansat for mange Tjenestemænd. Det, der sker nu, er jo, at man ved en Forlængelse af den Tjenestemændene hidtil garanterede Arbejdstid mener at kunne faa Personale tilovers, som man da uden videre afskediger.

Vor Stilling er, som sagt, denne, at Reduktion af fast Personale kun bør ske ved Tjenesteledighed, og det har ogsaa hidtil

været Opfattelsen indenfor Statsbanernes Ledelse, hvor man ved ikke i de sidste 7 Aar at nyansætte fast Personale, hverken i Driften eller i Kontorerne, i meget betydelig Grad har nedsat Antallet af de faste Tjenestemænd, og det, mener vi, er Vejen, man fortsat bør følge.

Det glæder mig, at Ændringsforslagene under Statsbanerne kun er tiltraadt af et Mindretal, Partiet Venstre. Der vil altsaa være Mulighed for at faa disse Ændringsforslag stemt ud her i Tinget og derved forhindre disse Afskedigelser. I saa Henseende vil altsaa det konservative Folkepartis Stilling her i Salen være baade afgørende og interessant. Det vil være anden Gang i Aar, at Tjenestemændenes Stilling er afhængig af de Konservative. Lad os da haabe paa bedre Lykke for Tjenestemændene denne Gang.

De Konservative vilde imidlertid ikke være det Parti, de er, hvis der ikke ogsaa her var en Brist i Logikken, thi medens deres Repræsentanter i Finansudvalget ved ikke at tiltræde Ændringsforslagene under Statsbanerne gaar imod Afskedigelse af Statsbanepersonale, har de sammen med Venstre tiltraadt Ændringsforslagene under Post- og Telegrafvæsenet, hvorefter der dér skal afskediges 120 faste Kontorister. Hvis dette ikke skyldes en Fejltagelse, der senere berigtiges af de Konservatives Ordfører, vil jeg haabe, at tilstrækkelig mange konservative Medlemmer her i Salen vil stemme sammen med os imod disse Afskedigelser under Post- og Telegrafvæsenet.

At der ogsaa er en Mangel paa Logik i de konservative Finansudvalgsmedlemmers Stilling til Afskedigelse af Personale nu og tidligere paa Aaret, skal jeg for mit Vedkommende ikke blande mig i; det maa nærmest være den højtærede Minister, der her maa føle sig brøstholden. Det maa nemlig erindres, hvorledes de Konservative, inden de gik med til Nedsættelsen af Godstaksterne, krævede Oplysning om, hvorledes Ministeren ved Besparselser vilde skaffe Dækning for den ved Takstnedsættelsen mistede Indtægt, og Ministeren meddelte den Gang, at han vilde søge at bringe Udgifterne ned ved en Forlængelse af Tjenestetiden og Afskedigelse af Personale; Ministeren nævnte vist den Gang 3 000 Mand, i hvert Fald nævntes der 6 Mill. Kr.s Besparselse, medens de her foreliggende Ændringsforslag, der, naar man tæller Beløbene sammen, løber op til 2¼ Mill. Kr., jo for et helt Aar højt kan give 4½ Mill. Kr.

Altsaa, i Konsekvens af deres tidligere Stilling burde de Konservative nu have